

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. februára 2008 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému **V. Y. a spol.**, pre trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o sťažnostiach obžalovaných V. Y., J. R. a V. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. januára 2008, sp. zn. 1 T 6/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, sťažnosti obžalovaných V. Y., J. R. a V. P. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave, na ktorom sa vedie trestné konanie v predmetnej veci na základe obžaloby krajského prokurátora v Bratislave zo dňa 30. decembra 2005, pod č. 2 Kv 113/05, napadnutým uznesením na hlavnom pojednávaní rozhodol podľa § 30 ods. 1, § 31 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, že predseda senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. T. K. a členovia tohto senátu JUDr. K. H. a JUDr. J. M. ako aj náhradný sudca JUDr. K. K. nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 6/05.

Krajský súd takto rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným V. Y. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. januára 2008. Táto námietka zaujatosti spočívala podľa tohto obžalovaného v tom, že napriek jeho výhradám voči tomuto trestnému konaniu, senát krajského súdu koná voči nemu, aj ostatným obžalovaným nezákonne. Vyslovil názor, že za spravodlivý proces nemožno považovať stav, keď sú všetci zadržívaní vo väzby protizákonne, len na základe vymyslených obvinení

a z dôvodu, aby sa zabezpečila ich účasť na hlavnom pojednávaní. Niektoré naše orgány podľa jeho názoru zámerne porušujú práva tohto štátu, pričom každý človek má právo na spravodlivý proces, čo zaručuje tak Trestný poriadok, ako aj Ústava Slovenskej republiky a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto v rámci vznesenej námietky zaujatosti obžalovaný požiadal o odročenie hlavného pojednávania dotedy, kým sa nezistí, že obvinenia proti nemu a ostatným obžalovaným sú nepravdivé a kým konanie nebude zastavené. V opačnom prípade vyslovil obavu, že myšlienky a vyjadrenia sudcov príslušného senátu krajského súdu budú neobjektívne a zaujaté. K tejto námietke zaujatosti obžalovaného V. Y. sa na hlavnom pojednávaní výslovne pripojili aj spoluobžalovaný J. R., V. P. a E. V..

Príslušný senát Krajského súdu v Bratislave na základe takto vznesených námietok zaujatosti všetkými obžalovanými rozhodol napadnutým uznesením vyššie spomenutým spôsobom, keď vyslovil, že predseda senátu a jeho členovia nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej veci. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že ani jeden z členov tohto senátu sa necíti byť v predmetnej trestnej veci zaujatí, pretože nemajú voči obžalovaným žiadny zákonom predpokladaný vzťah, ani žiadny zákonom predpokladaný pomer k veci. Pokiaľ sa proti obžalovaným začalo trestné stíhanie v inom trestnom konaní a bolo proti nim vznesené obvinenie zo strany vyšetrovateľa, tak táto skutočnosť nemôže ovplyvniť aktuálne trestné konanie v predmetnej veci, v ktorej ide o úplne iné trestné konanie.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia krajského súdu na hlavnom pojednávaní obžalovaní V. Y., J. R. a V. P. (obžalovaný E. V. sa práva podať sťažnosť výslovne vzdal) podali proti nemu priamo do zápisnice sťažnosť, pričom obžalovaný V. Y. ju dodatočne aj písomne odôvodnil v ruskom jazyku. V podanej písomnej sťažnosti obžalovaný v podstate zopakoval obsah svojej námietky zaujatosti voči senátu krajského súdu, vznesenej na hlavnom pojednávaní dňa 23. januára 2008. V dôsledku týchto sťažností bola vec predložená na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým pribral do konania tlmočníčku z ruského jazyka za účelom preloženia písomnej sťažnosti obžalovaného V. Y. následne podľa § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napad-

nutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že krajský súd rozhodol napadnutým uznesením správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 30 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci, vyšší súdny úradník, probačný a mediačný úradník, prokurátor, vyšetrovateľ, policajný orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Účelom toho ustanovenia je v prípade sudcu zabezpečiť, aby sa na rozhodovaní v konkrétnej veci nepodieľal ten sudca, ktorý má k prejednávanej veci alebo k vyššie vymedzenému okruhu osôb taký vzťah, ktorý by objektívne mohol vzbudiť pochybnosti o jeho spôsobilosti rozhodovať vo veci nestranné a nezaujato.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po splnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil v danom prípade žiadnu zo zákonných podmienok na vylúčenie členov príslušného senátu Krajského súdu v Bratislave, ktorý vo veci rozhoduje. Všetci členovia tohto senátu písomne vyhlásili, že sa necítia byť vo veci zaujatí a nebola zo strany obžalovaných prednesená voči nim žiadna taká konkrétna námietka, ktorá by vzbudila pochybnosti o ich nestrannosti pri rozhodovaní a ktorá by potvrdzovala zároveň, že majú taký pomer k veci alebo k osobám, ktorých sa vec týka, ktorý by odôvodňoval ich vylúčenie z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci.

Vznesené námietky obžalovaného V. Y. ako aj ďalších obžalovaných, majú len všeobecný charakter, smerujú v podstate proti základnej otázke a to opodstatnenosti ich obvinenia z trestnej činnosti kladenej im za vinu. Tieto okolnosti však same osebe nemôžu byť dôvodom na vylúčenie príslušných sudcov, ktorí vo veci rozhodujú z vykonávania úkonov trestného konania, pretože v danom prípade nebola preukázaná žiadna taká skutočnosť, akú má na mysli ustanovenie § 30 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, t.j. taký pomer príslušných zákonných sudcov k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ichobhajcom, zákonným zástupcom alebo splnomocnencom, z ktorého by sa dal vyvodiť záver o možnej zaujatosti, nestrannosti alebo pochybnosti o ich spôsobilosti rozhodovať vo veci v zmysle zákona.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti obžalovaných V. Y., J. R. a V. P. nepovažoval za opodstatnené a dôvodné a preto ich podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, zamietol.

P o u č e n i e : proti tomuto uznesenie opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 20. februára 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: